

ת"פ 48919/03/15 - מדינת ישראל נגד אנטולי פרבר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 48919-03-15 מדינת ישראל נ' גאוניטה ישראל בע"מ ואח'
בפני כבוד השופטת שרון אלקיים

המאשימה	מדינת ישראל
-	
הנאשם 4	אנטולי פרבר

הכרעת דין - נאשם 4

פתח דבר:

1. ביום 23.3.15 הוגש כתב אישום נגד גאוניטה ישראל בע"מ, חברה פרטית שהפעילה מינימרקט בעיר פתח תקווה (להלן - **הנאשמת 1**), וטקין אינסה בעלת מניות בנאשמת 1 (להלן - **הנאשמת 2**), ליוזמילה פרבר בעלת מניות בנאשמת 1 (להלן - **הנאשמת 3**) ואנטולי פרבר, מנהל הסופרמרקט שבבעלות הנאשמת 1 (להלן - **הנאשם 4**).
2. בהתאם להסכמת הצדדים, בהחלטה מיום 19.2.18, בוטל כתב האישום כנגד הנאשמות 2 ו-3.
3. העבירות המיוחסות לנאשמת 1 מצויות בסעיפים 2(א) ו-14 לחוק שכר מינימום, תשמ"ז - 1987 (להלן - **חוק שכר מינימום**); סעיפים 25א(א) ו-25ב(ג) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן - **חוק הגנת השכר**).
4. העבירות המיוחסות לנאשם 4 מצויות בסעיפים 2(א), 14 ו-15 לחוק שכר מינימום; סעיפים 25א(א), 25ב(ג) ו-26 לחוק הגנת השכר; סעיפים 3(4) ו-36 לחוק ארגון פיקוח על העבודה, תשי"ד-1954 (להלן - **חוק הפיקוח על העבודה**).
5. בהיעדר התייצבות מטעם הנאשמת 1 היא הורשעה בעבירות המיוחסות לה ביום 25.6.18. לפיכך, הכרעת דין זו תדון בנאשם 4 בלבד.
6. **בכתב האישום נטען** כי הנאשם 4, בהיותו מנהל פעיל בנאשמת 1, לא נקט את כל האמצעים הנאותים כדי להבטיח שהוראות חוק שכר מינימום יקוימו על ידי הנאשמת 1. כמו כן, הנאשם 4, בהיותו נושא משרה בתאגיד, הפר את חובת הפיקוח המוטלת עליו מכוח חוק הגנת השכר. זאת ועוד, הנאשם 4 לא התייצב לחקירה אליה הוזמן כדין על ידי המאשימה, ובכך למעשה הפריע למפקחי העבודה להשתמש בסמכויותיהם בניגוד לחוק הפיקוח על העבודה.
7. בהתאם לסעיף 182 **לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב)**, תשמ"ב - 1982, אני מודיעה כי

החלטתי לזכות את הנאשם 4 מכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

עובדות הרקע הצריכות לעניין כפי שהן עולות מהעדויות והראיות:

8.

א. מר בוריס קיט (להלן - **העובד**) הועסק אצל הנאשמת 1 מיום 22.5.10 [1] עד ליום 31.3.11 [2]. העובד התפטר מעבודתו בשל בעיות ברגליים ובגב [3]. באוגוסט 2011 התגלה אצל התובע מחלת סרטן.

ב. הבעלות בקרן הפנסיה של העובד הועברה לידי הנאשמת 1 במהלך חודש דצמבר 2010. ביום 23.11.10 העבירה הנאשמת 1 פרמיה עבור 5 חודשים. כמו כן, ב-23.12.2010 הועברה פרמיה נוספת. כך שהנאשמת 1 העבירה פרמיה לקרן הפנסיה של העובד עבור 6 חודשים. [4].

הנאשמת 1 לא העבירה כספים לקרן הפנסיה עבור חודשים ינואר - מרץ 2011 ובסה"כ עבור 3 חודשים. [5].

ג. הנאשמת 1 הפסיקה את פעילותה בתחילת שנת 2012 [6].

ד. העובד הגיע להסדר עם חברת הביטוח, הפניקס, כי הוא ישלם סך של 2,800 ₪ וחברת הביטוח תישא בקצבתו כך, שבפועל הוא מקבל קצבת נכות מחברת הביטוח [7].

העדים והראיות

9.

מטעם המאשימה זומנו למתן עדות, העובד; גב' לימור זרוג, נציגת חברת הביטוח "הפניקס" (להלן - **גב' זרוג**); מר שגיא גורבן, נציג חברת "מנופים" (להלן - **מר גורבן**); מר גוסקוב אלברט (להלן - **מר גוסקוב**) רואה החשבון של הנאשמת 1; גב' אודליה כלפון, מפקחת עבודה באגף לאכיפת חוקי העבודה (להלן - **גב' כלפון**); גב' ירדן פדידה, מפקחת עבודה באגף לאכיפת חוקי העבודה (להלן - **גב' פדידה**); סיון בראימן מפקחת עבודה באגף לאכיפת חוקי עבודה (להלן - **גב' בראימן**); מר יאן לה גנק, מנהל תחום מדיניות באכיפה פלילית באגף לאכיפת חוקי העבודה (להלן - **מר לה גנק**).

הצדדים הגיעו להסכמה כי הם מוותרים על חקירתם של גב' זרוג, גב' פדידה, גב' כלפון ומר לה גנק והמסמכים הקשורים לעדותם הוגשו בהסכמה.

מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו והגב' סבטלנה קיט, רעייתו של מר קיט.

תמצית טענות המאשימה

10.

א. העבירה המיוחסת לנאשם 4 בכתב האישום היא עבירה של אחריות מנהלים בניגוד לסעיף 15 לחוק שכר מינימום. המועד לתשלום השכר החודשי קבוע בהוראות סעיף 9 לחוק הגנת השכר באופן שהשכר ישולם עם תום החודש בעדו הוא משתלם.

העובד קיבל שכר גלובאלי חודשי שהועבר לידי באמצעות הנאשם 4 בכל 10-9 לחודש עוקב. שכר המינימום של העובד עבור חודשים 2011/3-2 לא שולם במועד הקבוע בחוק ולמעשה לא שולם עד היום, בחלוף כשבע שנים מסיום העסקתו.

עמוד 2

הנאשם 4 הוא זה שקבע את תנאי השכר בפגישה עם העובד והיה מנהלו הישיר. כמו כן, הנאשם 4 הודה כי שכרו של העובד לא שולם לו וכי הם הגיעו להסדר כי שכרו ישולם לו בתשלומים. חרף התחייבותיו של הנאשם 4 לשלם לעובד את שכרו, הוא לא ערך בדיקה כי השכר אכן שולם. בהיות הנאשם 4 מנהל פעיל בנאשמת 1 העוסק בתחום השכר ההגנה היחידה שיכולה לעמוד לזכותו היא כי העבירה נעברה שלא בידיעתו וכי נקט את כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק שכר מינימום.

ב. העבירה המיוחסת לנאשם 4 היא עבירה של אחריות נושא משרה בתאגיד בניגוד לסעיף 26 לחוק הגנת השכר. חוק הגנת השכר מגדיר נושא משרה כמנהל פעיל בתאגיד, שותף (למעט שותף מוגבל) או בעל תפקיד אחר האחראי מטעם התאגיד על התחום בו בוצעה העבירה.

הנאשם 4 היה מנהל פעיל בנאשמת 1 והאחראי על נושא השכר והעברת ניכוי הפנסיה של העובדים. מתלוי השכר של העובד עולה כי בחודשים 1-3/2011 נוכו משכרו הפרשי פנסיה בסך ₪ 217.23. במכתביה של חברת "הפניקס" צוין כי ההפקדה האחרונה לקרן הפנסיה של העובד מטעם הנאשמת 1 הייתה בחודש 12/2010 וקיים פיגור בהפקדות המעסיק בין החודשים 01/2011 עד 04/2011. אי ביצוע ההפקדות התגלה רק כאשר חלה העובד וקם הצורך בפנסיה נכות מחברת "הפניקס" וזו טענה כי נשללה למעשה זכותו של העובד לפנסיה נכות מן הטעם שהנאשמת 1 לא הפרישה את הסכומים הנדרשים במועד. העובד פנה לנאשם 4 על מנת שזה ישלם את החוב שנצבר ומשלא נענה, פנה לחברת הפניקס ולאחר דין ודברים עמה שילם העובד את חובה של הנאשמת 1 לחברת הפניקס וזו החלה לשלם לו פנסיה נכות.

הנאשם 4 לא בדק ולא פיקח אחר העברת ניכוי הפנסיה של העובד גם לאחר שנודע לו כי הסכומים לא הועברו לקרן הפנסיה על ידי הנאשמת 1 ולמעשה, הפר את חובתו.

ג. היסוד הנפשי הנדרש בעבירות אלה לשם הרשעת מנהל בחברה הוא יסוד הידיעה ולחלופין "עצימת עיניים" היינו, הימנעות מלבחון ולבדוק מצב דברים שלגביו עשוי להיות חשד כי הוא בגדר מעשה אסור.

ד. בנוסף מיוחסת לנאשם 4 עבירה של הפרעה למפקחי המאשימה להפעיל את סמכויותיהם בהתאם לחוק הפיקוח על העבודה. אל הנאשם נשלח במועדים שונים זימון לחקירה תחת אזהרה לכתובתו, כפי שהיא מופיעה במרשם האוכלוסין. זימונים אלה חזרו אל המאשימה "בהעדר המצאה כדין" ובתאריך 30.6.14 נמסר לנאשם 4 זימון לחקירה תחת אזהרה על ידי שליח חברת "מנופים". זימון זה נמסר לידי מי שהציגה את עצמה כקרובת משפחתו של הנאשם 4 המתגוררת עמו. חרף זאת, בחר הנאשם 4 שלא להתייצב לחקירתו אצל המאשימה. כמו כן, נשלחו אל הנאשם 4 דרישות להמצאת מסמכים שלא רק שלא נענו על ידי הנאשם 4 אלא שהנאשם 4 אף אסר על מנהל החשבונות של הנאשמת 1 למסור כל מידע למפקחי המאשימה.

11. תמצית טענות הנאשם 4

א. נטל השכנוע מוטל על כתפי המאשימה. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה בגין אי תשלום שכר מינימום לעובד. שכר המינימום שולם לידי העובד ובאשר לשכר שהוא מעל לשכר המינימום הרי

עמוד 3

שסוכם כי זה ישולם בתשלומים. לפיכך, ייחוס העבירה לנאשם מתרוקנת מתוכן.

זאת ועוד, הנאשם 1 לא נשא בשכר העובד כפי שזה סוכם על ידי הצדדים כי אם הנאשמת 2.

ב. ביחס לניכויים שבוצעו בתלוש השכר של העובד לא הייתה לנאשם 4 ידיעה אישית על ניכויים אלה והעברתם לקרן הפנסיה והדבר נעשה ללא ידיעתו. מה גם, שעניין זה לא היה בתחום אחריותו.

ג. המאשימה לא זימנה את הנאשם 4 כדין לשם חקירתו בפניה באופן שההזמנה לחקירתו לא נמסרה לידי, ולמעשה לא ניתנה לנאשם 4 ההזדמנות להציג את גרסתו לטענות ולעדויות שהצטברו אצל המאשימה. לפיכך, קיים מחדל בהגשת כתב האישום כנגד הנאשם 4. לאור האמור, עומדת לזכות הנאשם 4 טענת ההגנה מן הצדק שכן, נשללה ממנו זכות הטיעון שהיא זכות בסיסית בדין הפלילי.

דין והכרעה

12. בטרם אדון באישומים המיוחסים לנאשם 4 (להלן- **הנאשם**) אבחן את טענת הנאשם כי נוכח מחדלי המאשימה קמה לזכותו ההגנה מן הצדק ויש להורות על ביטול כתב האישום.

הנאשם טען בסיכומיו כי לא נמסר לידי זימון לחקירה במשרדי המאשימה כדין ומשכך, נשללה ממנו זכות הטיעון. נוכח שלילת זכות בסיסית זו הרי, שעומדת לזכותו טענת ההגנה מן הצדק.

13. דוקטרינת ההגנה מן הצדק, שהוכרה במשפט הישראלי בפסק דינו של בית המשפט העליון בעניין יפת[8], ולימים עוגנה בסעיף 149(10) **לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב]**, התשס"ז-2007, מכירה בסמכותו של בית המשפט לבטל כתב אישום שהגשתו או בירורו עומדים בסתירה לעקרונות של צדק והגינות משפטית[9]. בפסיקה מאוחרת יותר בעניין בורוביץ[10] קבע בית המשפט העליון מבחן בן שלושה שלבים לתחולתה של דוקטרינת ההגנה מן הצדק. בשלב הראשון, על בית המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו ומידת עוצמתם במנותק משאלת אשמתו או חפותו של הנאשם. בשלב השני, על בית המשפט לבחון האם קיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. בשלב השלישי, לאחר ששוכנע בית המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות יש לבחון האם ניתן לרפא את הפגמים באמצעים מתונים ומדתיים מאשר ביטולו של כתב האישום[11].

14. אשר לדעתי יאמר כי לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ומכלול הראיות והעדויות שהובאו בפני לא מצאתי ממש בטענת הנאשם 4 כי יש להחיל בעניינו את דוקטרינת ההגנה מן הצדק ולהורות על ביטול כתב האישום ואביא טעמי להלן.

15. במהלך דיוני ההוכחות שהתקיימו בפני הוצגו מוצגים רבים הכוללים תכתובת פנימית ותיעוד פעולות פקחי המאשימה.

בהתאם למזכרים הפנימיים, נראה כי נעשה מאמץ אדיר של המאשימה לאתר את כתובתו העדכנית של הנאשם וכי נעשו מספר ניסיונות להשיגו באמצעות הטלפון. כחלק מהפעילות לאיתור הנאשם הגיעו

פקחי המאשימה לחלק מגני הילדים שמנהלת עמותה שהנאשם יושב ראשה[12], פעולות אלה לא צלחו ובסופו של יום, הומצא זימון לחקירה תחת אזהרה לנאשם בכתובת הרשומה ברשות האוכלוסין וההגירה באמצעות חברת "מינופים" ביום 30.6.14 לידי גב' בשם אינה שהציגה את עצמה בפני מר גורבן, שליח חברת "מינופים", כקרובת משפחה של הנאשם וכמי שמתגוררת ביחד עמו.[13] מר גורבן נחקר אודות תצהיר המוסר שהמציא למאשימה ועדותו הייתה אמינה ומהימנה עלי, וכדבריו:

"ש. כשהציגו לך את א. המסירה מא/3 אתה אמרת נמסר לפרבר אנטולי ואח"כ תיקנת ואמרת שנמסרה לאינה.

ת. כן נמסר לבן משפחה בשם אינה.

...

**ש. לגבי אינה שפתחה לך את הדלת ברח' אהרונוביץ, אתה זוכר איך היא נראתה?
האם דיברה בשפה העברית, איך שאלת אותה?**

**ת. היא כנראה אמרה לי שקוראים לה אינה. זהו. היא אמרה לי שהיא קרובת משפחה,
בעברית. אני לא מבין רוסית." [14]**

16. למעלה מכך, הנאשם בעצמו יצר קשר עם המאשימה ביום 6.10.14 והודיע לגב' בראימן כי ניסה לשלוח מסמכים שנדרשו על ידה באמצעות פקס ללא הצלחה. הגב' בראימן מסרה לו את מספר הפקס הנכון. במעמד שיחה זו הוסבר לנאשם כי המועד האחרון לשליחת המסמכים היה ביום 5.10.14 וכי לפני משורת הדין יתקבלו לתיק החקירה המסמכים ששלח. משלא התקבלו המסמכים בתוך מספר שעות, יצרה הגב' בראימן קשר עם הנאשם במטרה לשאול האם שלח את המסמכים ולזמנו לחקירה ביום למחרת. הנאשם ענה לשיחת הגב' בראימן ואמר כי הוא לא יוכל להגיע לחקירה משום שעליו להיות נוכח בעבודתו. הוסבר לנאשם כי המאשימה מנסה להשיגו במשך למעלה משנה וכי מדובר בשעתיים מזמנו אך הוא סירב להגיע.[15] לאחר שיחה זו, נמנע הנאשם לענות לשיחותיה של הגב' בראימן[16]. על דברים אלה חזרה הגב' בראימן בחקירתה[17].

הנאשם מצדו העיד כי אכן התקשר לגב' בראימן[18] אך, זו לא זימנה אותו לחקירה אלא דרשה מסמכים בלבד. ואולם, לזכות הגב' בראימן עומדת חזקת התקינות המנהלית שהרי, תיעוד השיחות עם הנאשם נעשה במסגרת עבודתה הרגילה של הגב' בראימן. הנאשם לא טען ובוודאי שלא הוכיח כי חזקה זו נסתרה על ידו.

עת נשאל הנאשם אודות הגב' אינה, שקיבלה את הזימון לידיה, השיב הנאשם באופן מתחמק וטען כי הוא "לא יודע איזה אינה קיבלה את הזימון".[19] זאת ועוד, הנאשם לא סיפק הסבר מניח את הדעת לשאלה מדוע הגב' אינה תטען בפני מר גורבן כי היא מתגוררת עם הנאשם כשלא כך פני הדברים. לא זו אף זו שב"כ הנאשמת 2 טענה בפנינו כי הנאשמת 2 ששמה אינה, היא בת זוגו לשעבר של הנאשם[20] ואני סבורה כי אותה אינה היא למעשה הנאשמת 2.

17. יוצא אם כן, שהנאשם היה מודע היטב להליכי החקירה המתנהלים נגדו במשרדי המאשימה, הוזמן לחקירה גם באמצעות זימון שנשלח אליו על ידי שליח וגם באמצעות שיחה טלפונית של הגב' בראימן.

18. נוכח האמור, הרי שניתנה לנאשם ההזדמנות להשמיע טענותיו בפני המאשימה בטרם הגשת את כתב האישום ואני סבורה כי נסיבות המקרה אינן בגדר נסיבות חריגות המהוות פגיעה ממשית בתחושת הצדק וההגינות. לפיכך, טענת הנאשם להגנה מן הצדק נדחית.

19. בהערת אגב יצוין, כי ער בית הדין לפסק הדין האחרון שיצא תחת ידו של כב' בית המשפט העליון שקיבל והרחיב את טענת ההגנה מן הצדק[21]. ואולם, פסק דין זה עוסק באכיפה מפלה ולמקרים בהם ישנה הפליה שהיא פרי מעשה רשלנות או טעות בשיקול הדעת מצד הרשות ואין זה המקרה שבפני.

נוכח האמור, יידון כתב האישום לגופו כפי שיפורט להלן.

האישום הראשון - אחריות של חבר הנהלה ושל מנהל בתאגיד בהתאם לחוק שכר מינימום:

20. סעיף 2(א) לחוק שכר מינימום מטיל על מעסיק חובה לשלם לעובדיו שכר מינימום.

סעיף 14 לחוק קובע כדלקמן:

"מעסיק שלא שילם לעובדו שכר מינימום, דינו - מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה."

21. במקרה שבפני הנאשמת 1, המעסיקה, הורשעה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום. עתה נבחן את אחריותו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו לפי חוק זה.

22. סעיף 15 לחוק שכר מינימום קובע אחריות אישית של נושא משרה בתאגיד החייב לפקח ולעשות ככל יכולתו על מנת למנוע את העבירה לפי חוק זה. ובלשון הסעיף:

"נעברה עבירה לפי חוק זה בידי תאגיד, יואשם בעבירה גם אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה מנהל פעיל, שותף - למעט שותף מוגבל - או פקיד באותו תאגיד ואחראי לעניין הנדון, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט כל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של חוק זה."

23. העבירה המיוחסת לנאשמת 1 היא עבירה מסוג אחריות קפידה שאין צורך להוכיח בצידה את היסוד הנפשי. בשונה מכך, ניתן לפטור מנהל בתאגיד מאחריות פלילית בשל אי תשלום שכר מינימום, אם הוכח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת שמירתו של החוק.

24. **לטענת הנאשם**, הנאשמת 1 היא מעסיקתו של העובד. באותה העת הנאשמת 1 הייתה שרויה במצב כלכלי קשה ולא היה באפשרותה לשלם את שכרו של העובד. העובד והנאשמת 1 הגיעו להסכמה כי שכרו של העובד עבור החודשיים האחרונים לעבודתו ישולם בחלוקה לתשלומים על ידי הנאשמת 2 ולא ברור אם השכר בסופו של יום שולם במלואו אם לאו. העובד ורעייתו אישרו בפני בית הדין כי קיבלו סכומים מהנאשמת 2 ולפיכך, הסכומים שנותרו לתשלום הם בבחינת שכר שמעל לשכר המינימום.

25. אקדים ואומר כי לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ומכלול הראיות והעדויות שהובאו בפני, מצאתי לזכות

את הנאשם 4 מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום לפי חוק שכר מינימום וזאת, מן הטעם שלא עלה בידי המאשימה להוכיח את התקיימות יסודות העבירה וזאת על אף הרשעת הנאשמת 1 מן הטעם שזו לא התגוננה. אביא טעמי להלן,

26. יסוד העבירה העומד בסיס האישום שמיוחס לנאשם הוא אי תשלום שכר מינימום על ידי הנאשמת 1. אין חולק כי עבור החודשים פברואר - מרץ 2011 לא שולם לידי העובד שכר מאת הנאשמת 1. בסיכום השכר המגיע לעובד עבור חודשיים אלה הרי שעל הנאשמת 1 היה להעביר לידי העובד סך של 17,827 ₪ ברוטו, סכום זה כולל את מכלול הזכויות הסוציאליות המגיעות לידי העובד לרבות, שכר עבודה, חופשה, נסיעות, גמול בגין עבודה שעות נוספות ועוד. בערכי נטו היה על הנאשמת 1 להעביר לידי העובד סך של 15,266 ₪ [22].

27. בתלונתו הראשונה שנשלחה באמצעות אתר האינטרנט של המאשימה ביום 14.11.12, בחלוף שנה ושמונה חודשים מסיום העסקתו, כתב העובד כדלקמן:

"אני קיט בוריס עבדתי בחברה גאוניטה ישראל בע"מ אחרי פיטורים חליתי בסרטן אבל נודע לי שמעסיקים לא שילמו תשלומים לפנסיה רק רשמו בתלוש משכורת. חברת פניקס מתנערת מאחריות! אני אחרי 6 ניתוחים וטיפולי כימוטורפיה לא יכול להלחם מול מעסיקים שלא רוצים להחזיר חובות גם עבור משכורת וגם זכויות הפנסיה" [23]

מתלונה זו עולה כי עיקר תלונתו של העובד הייתה אודות הפנסיה שלא הועברה על ידי הנאשמת 1 לידי החברה המבטחת. בשולי תלונתו הזכיר העובד כי ישנו חוב גם עבור שכר. אולם, לא צויין על ידי העובד מה הסכום שנותר לתשלום ולא הועלתה הטענה כי לא שולם לו שכר מינימום. אוסיף כי גם בכתב האישום לא ציינה המאשימה כלל מה גובה הסכום שלא שולם על ידי הנאשמת 1 אלא ציינה טענה כללית בדבר אי תשלום שכר מינימום.

כאן המקום לציין כי העובד העיד בפני כי התפטר מעבודתו נוכח כאבי גב ולא מחמת אי תשלום שכר [24]. לטעמי, ניתן לצפות כי אם העובד לא קיבל שכר עבור חודשים פברואר ומרץ הוא היה מתפטר בשל אי תשלום שכר ומציין זאת בתלונתו.

28. זאת ועוד, גם בחקירתו במשרדי המאשימה שנערכה ביום 18.3.13 העובד לא טען בפני המאשימה כי לא שולם לו שכר מינימום אלא כי קיים חוב של הנאשמת 1 בגין שכר. וכך העיד:

**"ש. האם קיבלת את כל השכר המגיע לך מן המעסיק?
ת. לא. עד היום הם משלמים לי כסף, שבוע שעבר הייתי בפתח תקווה ואינה נתנה לי 500 ₪. הם עוד חייבים לי 5,000 ₪." [25]**

יוצא אם כן, כי נכון ליום 18.3.13 החוב שנותר לתשלום לידי העובד עמד על סך של 5,000 ₪.

29. נוסף על כך, העידה בפני הגב' קיט, רעייתו של העובד, כדלקמן:

**"ש. לפי מה שאת יודעת האם שילמו לבעלך שכר עבור פבר' מרץ?
ת. אני לא זוכרת איזה חודשים אבל היה פיגור במשכורת, אבל קודם כל אנחנו לא**

עשינו שום דבר כי היינו ביחסים מאד טובים עם המעסיק והכל, וכשהכל קרה ואני התקשרתי לאינסה כי היא ניהלה את כל העסק, והסברתי לה שבעלי במצב אנוש בביה"ח עם זיהום והכל, ואנחנו נשארנו בלי בטל"א בינתיים ובלי כלום, אז בהתחלה היא אמרה שאין מה לעשות הם סגרו את החנות במצב קשה. ואח"כ אני לא זוכרת בדיוק להגיד כמה, אבל 3-4 פעמים, זה היה כל חודש, פעם בחודש הייתי נוסעת לפ"ת, פוגשת את אינסה והיא היתה נותנת לי 500 ₪ כל חודש עבור פיגור במשכורת, שלא שילמו לו משכורת בזמן." [26]

מעדות זו עולה כי לכל הפחות שולם לידי רעיית התובע, הגב' קיט, סך של 1,500 ₪ כך, שבמועד סיום העסקת התובע החוב שנותר לתשלום על ידי הנאשמת 1 עמד על סך של 6,500 ₪ [5,000 ₪ שטען העובד כי חייבים לו +1,500 ששולמו].

30. לטענת המאשימה בסיכומיה, נכון לחודש פברואר 2011 שכר המינימום החודשי עמד על סך של 3,767.4 ₪ ונכון לחודש מרץ 2011 שכר המינימום החודשי עמד על סך של 4,264.2 ₪. [27]

יוצא אם כן, כי על הנאשמת 1 היה לשלם לידי העובד עבור חודשים פברואר - מרץ 2011 סך של 8,031.6 ₪ ברוטו בגין שכר מינימום.

כאמור מעלה, נכון למועד סיום העסקת העובד החוב שנותר לתשלום עמד על סך של 6,500 ₪ היינו, שולם לידי העובד סך של 8,766 ₪ נטו (15,266 ₪ - 6,500 ₪) העולה על שכר המינימום בהתאם לטענות המאשימה בעצמה.

כך, שהחוב שנותר לתשלום הוא שכר וזכויות סוציאליות מעל שכר המינימום ולעניין זה מצאתי לקבל את טענות הנאשם 4 בסיכומיו.

31. אוסיף כי הגב' קיט העידה בפני כי היא העבירה לידי המאשימה תדפיסי חשבון בנק בהם ניתן היה לראות את ההפקדות של סכומי הכסף שניתנו לעובד ורעייתו [28]. תדפיסי חשבון הבנק היו יכולים להבהיר כמה שלם לעובדה עבור חודשים פברואר-מרץ אולם התדפיסים לא הוצגו בפני בית הדין ולא צורפו לחומר הראיות הרב שהוגש לתיק בית הדין.

32. נוכח כל האמור, אני קובעת כי היסוד שבבסיס עבירה לפי חוק שכר המינימום לא מתקיים ולפיכך, אני מזכה את הנאשם 4 מן העבירות המיוחסות לו בכתב האישום לפי חוק שכר מינימום.

33. בבחינת למעלה מן הצורך, אציין כי גם אם הייתי קובעת כי יסודות העבירה התקיימו שוכנעתי כי הנאשם עשה ככל יכולתו על מנת למנוע את העבירה.

34. נכון הוא שהנאשם היה בעת הרלוונטית מנהל פעיל בנאשמת 1 וכי חלה עליו אחריות אישית לפקח ולעשות ככל יכולתו על מנת למנוע את העבירה לפי חוק שכר מינימום.

הנאשם העיד כי הוא עבד בנאשמת 1 ותפקידו היה מנהל חנות [29]. עדות זו מתיישבת עם עדותו של העובד שהעיד בפני כדקלמן:

"ש. תספר איפה עבדת בתקופה של חודש נוב' 2010 עד מרץ 2011.

ת. עבדתי אצל טוליק (מצביע על הנאשם 4) בפ"ת רח' חפץ חיים, בתפקיד קצב.

...

ש. מי קיבל אותך לעבודה?

ת. אנטולי

...

מי קבע את השעות וימי העבודה שלך?

ת. כך קבעתי עם אנטולי.

...

ש. למה סיימת לעבוד ב- 2011?

ת. דיברתי עם אנטולי כי לא יכולתי להמשיך לעבוד פיזית, בעיות בגב. זה לא רק בגב, בגב וברגליים.

....

ש. לתקופה של העבודה בחנות. מי היה המנהל שלך?

ת. אנטולי.

ש. מי נתן לך הוראות בעבודה.

ת. אנטולי.

ש. למי פנית בשאלות לגבי השכר?

ת. אנטולי. "[30]"

35. מאידך, העיד הנאשם כי תחום אחריותו היה תחום התפעול ולא הייתה לו נגיעה לתשלום השכר של העובד:

"ש. על מה היית אחראי כמנהל?

ת. סחורה ועובדים, שעות עובדים, כל מיני מה שיש בחנות, עבודה פיזית.

ש. היית אחראי גם על תלושי שכר?

ת. אני רשמתי שעות עבודה של עובד וקיבלתי גם שעות עבודה מהעובד, עשיתי השוואה בין השעות שאני רשמתי לשעות שהוא רשם, אם הכל בסדר שלחתי לרו"ח.

ש. מה היית כותב בדו"ח שהיית מעביר לרו"ח?

ת. שם, תאריך, אם יש חופש מחלה או טופס מחלה, שעות נוספות אם יש, דמי הבראה אם מגיע או לא, זהו.

...

ש. כמה עובדים היו בחנות?

ת. 8-10. אולי יותר... "[31]"

בהמשך העיד בפני הנאשם כדלקמן:

"ש. תסביר לבית הדין קצת יותר בהרחבה מה עשית במהלך יום עבודתך בחנות. מהבוקר ואיך אתה מתקדם.

ת. בבוקר אני קיבלתי סחורה, חלב וכל מיני מוצרים, אח"כ מגיעים המוצרים הבשריים, אני חותם על קבלת הסחורה, אח"כ אני צריך לסדר את הכל במדפים. בזמן הזה באים גם ספקים, צריך להזמין סחורה חדשה.

ש. אתה אחראי על הזמנת הסחורה?

ת. כן. זו עבודתי.

ש. העובדים שרוצים לצאת לחופשה ביקשו ממך לצאת לחופשה?

ת. כן.

ש. מי מינה אותך לתפקיד הזה ספציפית?

ת. אינה ואמא.

...

ש. בוריס אמר לכל אורך הדרך גם לבית הדין וגם בחקירה שאתה היית המנהל הישיר שלו, שאתה קבעת את שכרו, ואת שעות העבודה. שאתה מסרת לו תלושי שכר. זה נכון? ת. אני מכיר את בוריס 20 שנה, הוא היום חולה מאד ולא זוכר הרבה מאד דברים. פיסית הוא זוכר אותי טוב. לפעמים אני נתתי לו משכורת. לפעמים הוא קיבל משכורת

מאינה לפעמים קיבל משכורת מאלברט, כי אלברט לפעמים היה מגיע ונותן את המשכורות לעובדים.

**ש. אתה היית המנהל הישיר של בוריס?
ת. לא רק אני. [32]**

36. כאמור, הנאשם הודה כי הוא היה מנהל בנאשמת 1 אך, טען כי תפקידו היה בתחום התפעול ואולם, מעדותו זו לעיל עולה כי הנאשם לא עסק רק בתחום התפעול וכי הייתה לו נגיעה גם בתחומים אחרים, ולמעשה שימש כמנהל פעיל בנאשמת 1. הנאשם ניהל צוות של 8 - 10 עובדים, אישר את יציאתם לחופשה, העביר את שעות עבודתם לרואה החשבון של הנאשמת 1 ואף לעיתים העביר לידי העובד את שכרו.
37. לא זו אף זו, המאשימה הציגה בפני מכתב שלטענתה נשלח אליה על ידי הנאשם. הנאשם אישר בחקירתו את תוכן המכתב אך הכחיש כי הוא זה אשר שלח אותו לידי המאשימה וטען כי החתימה על גבי מכתב זה היא חתימתו. [33] נכון יהיה להביא את החלקים הרלנטיים לאישום זה כלהלן:
- "אני פרבר אנטולי, לשעבר מנהל חברה "גאניטה ישראל" בע"מ מאשר שמר קיט בוריס עבד בחברתינו החל מה 22.05.10 עד ה- 31.03.11 בתפקיד קצב.... בתאריך 31.03.11 בוצע גמר חשבון עם מר קיט, משכורת, דמי הבראה, דמי חופשה וכל הניכויים המגיעים לו לפי חוק שולמו בגמר חשבון. תשלומי שכר מר קיט קיבל חלקם במזומן וחלקם בצ'קים...."**
- היינו, הנאשם היה מעורב גם בענייני השכר ששולם לעובדי הנאשמת 1 ויש בכך כדי לשמוט את הקרקע מטענתו כי תחום ניהולו היה בתחום התפעול ולא בתחום השכר.
- כמו כן, גם מבחינת עדותו של מר גוסקוב שנגבתה במשרדי המאשימה עולה כי הנאשם היה מורשה חתימה בנאשמת 1 [34]. עוד העיד מר גוסקוב כי מי שהנחה אותו ביחס למשכורות העובדים היה הנאשם או לחלופין הנאשמת 2 [35].
38. נוכח האמור העדויות והראיות שבפני נקע כי הנאשם 4 היה מנהל פעיל בנאשמת 1.
39. עתה, יש לשאול האם הנאשם פיקח ועשה ככל יכולתו על מנת למנוע את ביצוע העבירה על ידי הנאשמת 1 בהתאם לקבוע בסעיף 15 לחוק שכר מינימום.
40. אשר לדעתי ייאמר כי הנאשם עשה ככל יכולתו על מנת למנוע את העבירה ולשלם לעובד את שכרו. ובכלל זאת, שילם מכיסו האישי חלק משכרו של העובד [36]. מה גם, שהעובד העיד בפני כי עבודתו אצל הנאשמת 1 הסתיימה מחמת מצבו הרפואי, כאבי גב מהם סבל לאחר תאונת דרכים שעבר בשנת 2009, ולא מן הטעם שלא שולם לו שכר מינימום [37]. כך, שהעובד לא השמיע טענותיו בדבר אי תשלום שכר בפני הנאשם.
- כמו כן, הגב' קיט, רעייתו של העובד, העידה בפנינו כי העובד והנאשמת 1 הגיעו להסדר שבוצע בפועל על ידי הנאשמת 2 וכדבריה:
- "ש. לפי מה שאת יודעת האם שלמו לבעלך שכר עבור פבר' מרץ?
ת. אני לא זוכרת בדיוק איזה חודשים אבל היה פיגור במשכורת, אבל קודם כל אנחנו**

לא עשינו שום דבר כי היינו ביחסים מאד טובים עם המעסיק והכל, וכשהכל קרה ואני התקשרתי לאינסה כי היא ניהלה את כל העסק, ואח"כ אני לא זוכרת בדיוק להגיד כמה אבל 3-4 פעמים, זה היה כל חודש, פעם בחודש הייתי נוסעת לפ"ת, פוגשת את אינסה והיא היתה נותנת לי 500 ₪ כל חודש עבור פיגור במשכורת, שלא שילמו לו משכורת בזמן.... היא שילמה לי 500 ₪, היא אמרה שלאט לאט היא תסגור את הפער במשכורת. אח"כ היא הפסיקה לענות ולא היה לי כח להתעסק עם זה, בעלי היה במצב קשה." [38] (ההדגשה אינה במקור - ש.א.).

41. נראה אם כן, כי העובד (שהיה באותה העת במצב בריאותי קשה) ורעייתו לא התריעו בפני הנאשם כי הנאשמת 2 חדלה מלשלם על פי ההסדר.

הנאשם טען בפניו כי לא הייתה לו היכולת לעקוב אחר התשלומים לעובד משום שחשבון הבנק של הנאשמת 1 היה מוגבל ולא הייתה אפשרות כניסה לחשבון [39]. ביחס לחשבונה של הנאשמת 2 הרי, שכידוע אין ביכולת אדם לבדוק חשבון בנק שאינו שלו ומה גם, שכאמור, העובד ורעייתו כלל לא ידעו את הנאשם בדבר הפסקת התשלומים. דברים אלה מתיישבים עם עדותו של מר גוסקוב כפי שהעיד במשרדי המאשימה עת נשאל לעניין תשלום השכר:

"אין לי מידע מהתקופה האחרונה של החברה, כי סגרו להם בנקים ומידע ואז אני לא יכולתי לדעת אם שילמו או לא. משהו כמו חצי שנה אחרונה של החברה." [40]

נוכח האמור, הנאשם לא יכול היה לדעת כי הנאשמת 2, שהיא חלק מבעלי המניות בנאשמת 1, לא עמדה בהסכם בין הצדדים.

42. הלכה ידועה היא כי במשפט פלילי על בית הדין חלה חובה לבחון האם יש בראיות שהן לחובת הנאשם להצביע ברמת הוודאות הנדרשת לאחריותו הפלילית. היינו, יש לבחון אם המסקנה היחידה העולה מן הראיות היא המסקנה היחידה שניתן להסיק מהן היא כי הנאשם הוא האחראי בפלילים ולא ניתן להסיק הסבר סביר אחר. [41]

43. אני סבורה כי יש בראיות שהוצגו לפני להביאני למסקנה שהנאשם אומנם שימש כמנהל החנות שבבעלות הנאשמת 1 אך יחד עם זאת, לא עלה בידי המאשימה להוכיח, מעבר לספק סביר, כי הנאשם לא עשה ככל יכולתו על מנת למנוע את ביצוע העבירה. לפיכך, אני מורה על זיכוי הנאשם 4 מהעבירות המיוחסות לו לפי חוק שכר מינימום.

האישום השני - הפרת חובת פיקוח נושא משרה בתאגיד בהתאם לחוק הגנת השכר:

44. העבירה המיוחסת לנאשם 4 מצויה בסעיפים 25א(א), 25ב(ג) ו-26 לחוק הגנת השכר.

45. סעיף 25א(א) לחוק הנ"ל מטיל חובה על המעסיק להעביר סכום שנוכה בתלוש השכר לידי הגורם שלטובתו נוכח אותו סכום בתוך 30 ימים.

סעיף 25ב(ג) לחוק קובע כדלקמן:

"מעסיק שניכה סכומים משכרו של עובד ולא העבירם למי שלו יועדו הסכומים, בניגוד להוראות סעיף 25א, דינו - מאסר שנתיים או קנס פי חמישה מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין."

סעיף 26(ב) לחוק הנ"ל מטיל חובה על נושא משרה בתאגיד לפקח ולעשות כל שניתן למניעת העבירה לפי סעיף 25ב, ובלשון הסעיף:

"נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף 25ב בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו - מחצית הקנס הקבוע לאותה עבירה."

סעיף 26(ג) קובע כדלקמן:

"נעברה עבירה לפי סעיף 25ב בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה."

סעיף 26(ד) מגדיר נושא משרה בתאגיד כמנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או בעל תפקיד אחר האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

46. הרציונל העומד בבסיסן של עבירות נושאי משרה הוא שגם אם נושא המשרה לא מבצע את העבירה בעצמו הרי, שיש בכוחו למנוע את ביצועה. מכאן, שלנושא המשרה תיחוס עבירה שבוצעה על ידי אחר בנסיבות בהן הוא היה מודע לביצועה ולא פעל על מנת למנוע אותה. יחד עם זאת, מקום בו הוכיח נושא המשרה כי ביצוע העבירה לא היה בידיעתו או שהוא עשה ככל הניתן על מנת למנוע את ביצוע העבירה הרי, שאין להרשיעו בעבירה שבוצעה על ידי התאגיד.

47. כבר קבעתי מעלה כי הנאשם היה מנהל פעיל בנאשמת 1. הוא עסק בכל תחומי תפעול הסופרמרקט כולל כלל ענייניהם של העובדים. ואולם, אני סבורה כי עלה בידי הנאשם לסתור את החזקה הקבועה בסעיף 26(ג) לחוק הגנת השכר ואביא טעמי להלן.

48. לטענת המאשימה, הנאשמת 1 לא העבירה את הסכומים שנוכו בתלושי השכר של העובד במשך 3 חודשים והנאשם מצידו לא פיקח ולא עשה ככל הניתן על מנת למנוע את ביצוע העבירה.

49. כאמור, הנאשם הודה כי היה מנהל בנאשמת 1 במועדים הרלוונטיים לכתב האישום. הנאשם העביר את כל הנתונים שהיו בידו לידי מר גוסקוב לשם הנפקת תלושי השכר לעובדי הסופרמרקט. אולם, מי שנשאה בשכרם של העובדים הייתה הנאשמת 1 ועליה היה להעביר את הסכומים שנוכו מתלוש השכר לידי הגורמים שלטובתם הם נוכו, ובמקרה שבפני לחברת הפניקס.

50. המאשימה הציגה בפני מסמכים שקיבלה מקרן הפנסיה, מהם עולה כי הנאשמת 1 העבירה את הסכומים שנוכו מתלושי השכר של העובד עד לחודש דצמבר 2010 [42] שאז, חדלה הנאשמת 1 מלהעביר את הניכויים כמתחייב מן הדין חרף ניכויים בתלוש השכר. עוד הציגה בפני המאשימה מכתבים שנשלחו על ידי חברת הפניקס לידי הנאשמת 1 ולעובד [43].

המכתב הראשון המופיע במוצגים אלה נושא תאריך 25.3.2012, כשנה לאחר סיום עבודתו של העובד אצל הנאשמת 1, והוא מופנה לנאשמת 1 בלבד. חרף שליחת מכתב זה, ספק רב אם הוא הגיע לידיעתו של הנאשם שכן, כאמור, הנאשמת 1 הייתה שרויה במצב כלכלי קשה והפסיקה את פעילותה כבר בתחילת שנת 2012[44]. כך, שגם אם שלחה חברת הביטוח מכתבים לידי הנאשמת 1 הרי, שלא היה מי שיקבלם.

מה גם שהנאשם העיד בפני כדלקמן:

**"ש. היית יכול לדעת שלא שילמו או לא הפרישו לקרן הפנסיה של בוריס קיט?
ת. לא. החשבון של הנאשמת 1 היה מוגבל ולא היתה לי אפשרות כניסה לחשבון כדי לראות את זה.**

ש. היה לך קשר לחברת הביטוח?

ת. לא.

ש. קיבלת הודעה מחברת הביטוח?

ת. לא.

ש. את הסוכנת ביטוח הכרת?

ת. ראיתי.

ש. הכרת אותה לפני בוריס?

ת. כמו שאני מכיר את ב"כ המאשימה.

**ש. האם אתה או הנאשמת 1 או אינסה וטקין קיבלתם הודעה מחברת הביטוח שיש פיגור?
ת. על זה לא ידעתי, אני לא קיבלתי, ואמא גם לא קיבלה, לגבי אינה אני לא יודע." [45]**

51. לא נעלמה מעיני עדותו של מר גוסקוב כי מי שהיה אחראי מטעם החברה לכל הנושא ניכוי השכר

לחברות ביטוח הוא הנאשם [46]. ואולם, המשיך מר גוסקוב והעיד בפני כדלקמן:

"ש. היית מקבל את כל הדו"ח מוכן, היית צריך רק להקליד את זה.

ת. כן. הייתי צריך להפיק את התלוש.

ש. אתה אומר שהיית מקבל את כל הנתונים מאנטולי.

ת. כן.

ש. אנטולי היה בעל העסק?

ת. אני הייתי איתו בקשר בכל הבחינות שקשורות להנה"ח.

ש. מה הסיבה?

ת. הוא ניהל את העסק ונתן לי ההוראות.

ש. האם היתה לך אינטראקציה עם אנשים נוספים מהנאשמת 1 שמסרו לך הנחיות או הוראות?

ת. לא.

**ש. בעדותך מא/43 ציינת שבחצי שנה האחרונה של הנאשמת לא היה לך כבר מעקב על חשבון הבנק ולא ידעת לאן הולכים התשלומים. מפנה לעמ' 4 שורות 41-42.
ת. נכון.**

ש. לשאלה שנשאלת מי היה אחראי על העברת ניכויים. אמרת שאנטולי.

ת. ניכויים לפנסיה? כן.

ש. אם אתה היית מקבל את החומר מוכן, איך ידעת שהוא אחראי על הניכויים?

ת. אז מי אחראי?

ש. אני שואל אותך איך אתה יודע ספציפית שאנטולי הוא שהיה אחראי על העברת הניכויים לחברת הביטוח?

ת. זה הקשר שהיה לי איתו, הוא נתן לי הנחיות.

ש. מי היה משלם את השכר לעובדים?

ת. טכנית? פיזית? אני לא יודע. פיזית אני לא רואה. ראיתי שיקים שלהם.

ש. איזה נתונים הופיעו על השיק? מי בעל השיק?

ת. החברה (הנאשמת 1). לא אנטולי.

ש. מה שאתה טוען שהניכויים לפנסיה כבר הופיעו בנתונים שנמסרו לך על ידי אנטולי, היה רשום גם גובה הניכויים.

ת. לא היה רשום. קיבלתי נתונים ולפי זה הכנתי את התלוש.

ש. ז"א שהנאשם 4 לא ערך את הניכויים. לא היה את הנתון הזה

ת. לא. קיבלתי נתונים בטלפון. בע"פ. לא ברישום. או בע"פ או בטלפון. [47]

כמו כן, העיד בפני הנאשם כדלקמן:

"ש. מי העביר את הכספים לחברת הביטוח עבור קרן הפנסיה?

ת. היה קשר בין הרו"ח לבין סוכן הביטוח, ורו"ח שולח את השיק לסוכן הביטוח או

שאינה מעבירה את השיק לסוכן הביטוח. יש שני דרכים איך הכסף הגיע לסוכן

הביטוח" [48]

מעדויות אלה עולה ספק רב אם הנאשם היה אחראי במסגרת תפקידו גם על העברת התשלומים בפועל לחברת הביטוח. עצם העובדה כי הנאשם העביר את למר גוסקוב את שעות העבודה/ימי החופשה והמחלה ביחס לעובדי הנאשמת 1, לצורך הנפקת תלושי שכר אין בה כדי להצביע כי הנאשם אף העביר את התשלומים בפועל לידי קרן הפנסיה. מה גם, שהנאשם העיד בפני כי רואה החשבון או הנאשמת 2 הם אלה שהעבירו את הסכומים הדרושים לידי סוכן הביטוח. ויש בדברים אלה, כדי לעורר ספק סביר באשר לאשמת הנאשם ביחס לעבירה זו.

52. נוכח כל האמור, אני מורה על זיכוי של הנאשם מחמת הספק מעבירה לפי סעיף 26 לחוק הגנת השכר.

האישום השלישי - הפרעה למפקחי העבודה להשתמש בסמכויותיהם

53. העבירה המיוחסת לנאשם מצויה בסעיפים 3(4) ו-36 לחוק הפיקוח על העבודה.

סעיף 3(4) לחוק הפיקוח על העבודה מקנה למפקח עבודה את הסמכות "לחקור - בין לבדו ובין

בפני אדם אחר - בכל עניין שהוא מתפקידי השירות, כל אדם הנמצא במקום עבודה, וכל אדם

שיש למפקח יסוד להניח שהוא עובד או עבד במקום עבודה אך לא ידרש אדם לתשובה או

לעדות העלולות להפילולו; מפקח עבודה רשאי לרשום בפרוטוקול את תשובותיו והודעותיו של

הנחקר, ודין הפרוטוקול כדין הודעה שנרשמה לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצידורה הפלילית

(עדות), והסעיפים 3 ו-4 לאותה פקודה חלים עליו"; [ההדגשה אינה במקור- ש.א].

סעיף 36 לחוק הנ"ל קובע כדלקמן:

"(א) מי שעשה אחד מאלה:

(1) הפריע למפקח עבודה מהשתמש בסמכויותיו; או

(2) סירב להשיב למפקח עבודה על שאלה שהוא חייב להשיב עליה; או

(3) עבר על הוראות סעיף 35;

דינו - מאסר ששה חדשים או קנס 500 לירות, או שני הענשים כאחד.

(ב) מעסיק שעבר על הוראות הסעיפים 16(ב) או 23(2) או שמסר ללא יסוד מספיק הודעה,

לפי סעיף 7(ב), למפקח עבודה אזורי על הרחקת גורם סכנה, או שלא מילא אחרי הוראה על

פי סעיף 25(א), דינו - קנס 500 לירות.

(ג) מי שלא שלח למפקח עבודה אזורי או למוסד הודעה או מסמך, או העתק מאלה, והוא חייב

לעשות זאת לפי חוק זה, דינו - קנס 50 לירות.

(ד) מי שלא קיים הוראה של מפקח עבודה שניתנה לפי סעיף 3(7) או שעבר על הוראות סעיף

8ד(א), דינו - מאסר ששה חדשים או קנס 50,000 שקלים.

(ה) נעברה עבירה לפי חוק זה או תקנות לפיו בידי חבר-בני-אדם, מואגד או בלתי מואגד,

יאשם בה גם כל מי שבעת ביצועה היה מנהל פעיל, בא-כוח או שותף פעיל בחבר, זולת אם

הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ושנקט כל האמצעים הנאותים כדי להבטיח קיום הוראות

החוק והתקנות לפיו."

54. לטענת המאשימה, במסגרת הליכי החקירה נשלחו לנאשם, חמש דרישות להמצאת מסמכים ו-4 זימונים לחקירה שחזרו בהעדר המצאה כדין. בתאריך 30.6.14 נמסר זימון לחקירה לנאשם באמצעות שליח מחברת מנופים שביצע מסירה כדין לידי קרובת משפחתו של הנאשם. ביום 7.10.14 נערך דו"ח פעולה על ידי הגב' בראימן בו נכתב כי הוסבר לנאשם אודות חובתו להתייצב לחקירה ולהמציא את המסמכים הנדרשים.

הנאשם מצידו הודה כי לא התייצב לחקירה אך, טען כי לא זומן לחקירה כדין.

55. כבר קבעתי מעלה כי הנאשם היה מודע היטב להליכים המתנהלים נגדו אצל המאשימה וכי ההזמנה לחקירה תחת אזהרה הומצאה לידי כדין באמצעות הגב' אינה שהציגה עצמה כקרובת משפחה המתגוררת עימו. נוסף על כך, הנאשם יצר קשר עם הגב' בראימן לשם המצאת מסמכים שנדרשו על ידה, וזו הזמינה אותו לחקירה באמצעות הטלפון. שאז, טען בפניה הנאשם כי אין ביכולתו להגיע למשרדי המאשימה לחקירה זו ולאחר מכן, חדל מלענות לשיחות טלפון שקיבל מאת הגב' בראימן. יחד עם זאת, לא ניתן לקבל את עמדת המאשימה לפיה אי התייצבות לחקירה נכללת בגדר עבירה של "הפרעה למפקח העבודה מלהשתמש בסמכויותיו" בהתאם לסעיף 36(א)(1) לחוק הפיקוח על העבודה. [49] לא כל שכן, שהנאשם יצר קשר מיוזמתו עם הגב' בראימן על מנת לשלוח את המסמכים שנדרשו על ידה. יתרה מכך, גם כאשר מוזמן אדם לחקירה במשטרה, לא קיימת חובה כללית להתייצב לחקירה [50].

אוסף, כי אי התייצבותו של הנאשם לחקירות פגעה בבירור תלונתו של העובד במועד גרמה לבזבוז זמן ומשאבים של הנאשמת. אולם, אין הדבר עולה כדי עבירה פלילית של הפרעה למפקח העבודה להשתמש בסמכויותיו.

56. נוכח כל האמור, אני מזכה את הנאשם בעבירה לפי סעיף 36(א)(1) לחוק ארגון פיקוח על העבודה, תשי"ד-1954.

סוף דבר:

57. החלטתי לזכות את הנאשם 4 מכל העבירות המיוחסות נגדו בכתב האישום.

58. דיון בדבר טיעונים לעונש בעניין הנאשמת 1 יתקיים ביום 24.12.18 בשעה 11:30.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ט, 15 דצמבר 2018, בהיעדר הצדדים.

[1] ראו מוצג מא/28.

[2] ראו מוצג מא/29.

[3] עמ' 27 לפרוט' ש' 15-21.

[4] ראו מוצגים מא/29, מא/30.

[5] ראו מוצגים מא/7, מא/29.

[6] ראו ש' 4-5 בעמ' 3 למוצג מא/43.

[7] ראו מוצגים מא/21, מא/7.

[8] ע"פ 2910/94 יפת נ' מדינת ישראל, פ"ד(2) 221 (1996).

[9] ע"פ(ארצי) 14/07 מדינת ישראל משרד התעשייה המסחר והתעסוקה נ' הום סנטרס (עשה זאת בעצמך) בע"מ [פורסם בנבו-22.11.2007].

[10] ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' דר' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776 (2005).

[11] ראו גם רע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' יוסי יוסף ורדי, [פורסם בנבו-31.10.18].

[12] ראו ש' 16-20 בעמ' 29 לפרוטוקול הדיון מיום 1.7.18.

[13] ראו מוצגים מא/2, מא/3, מא/9, מא/34.

[14] ראו ש' 3-5 וש' 22-25 בעמ' 22 לפרוטוקול הדיון מיום 19.2.18.

[15] ראו מוצג מא/40.

[16] ראו מוצגים מא/40, מא/41, מא/42.

[17] ראו ש' 1-8 וש' 12-6 בעמ' 20 לפרוטוקול הדין מיום 25.6.18.

[18] ראו ש' 21-23 בעמ' 32 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[19] ראו ש' 9-14 בעמ' 32 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[20] ראו ש' 17 בעמ' 11 לפרוטוקול הדין מיום 31.1.17.

[21] רע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' יוסי יוסף ורדי, (פורסם בנבו - 31.10.18).

[22] ראו מוצג מא/28.

[23] ראו מוצג מא/26.

[24] ראו ש' 15-21 בעמ' 27 לפרוטוקול הדין מיום 19.2.18.

[25] ראו מוצג מא/27.

[26] ראו ש' 6-13 בעמ' 24 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[27] סעיף 3.2 לסיכומי המאשימה.

[28] ראו ש' 14-15 בעמ' 24 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[29] ראו ש' 11-12 בעמ' 27 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[30] ראו ש' 3-32 בעמ' 27 לפרוטוקול הדין מיום 19.2.18.

[31] ראו ש' 13-28 בעמ' 27 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[32] ראו ש' 7-27 בעמ' 30 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[33] ראו מוצג מא/41 וכן, ש' 12-13 בעמ' 33 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[34] ראו ש' 44-47 בעמ' 2 במוצג מא/43.

[35] ראו ש' 26-34 בעמ' 4 במוצג מא/43.

[36] ראו ש' 9-10 בעמ' 29 לפרוטוקול הדין מיום 19.2.18.

[37] ראו ש' 15-21 בעמ' 27 לפרוטוקול הדין מיום 19.2.18.

[38] ראו ש' 6-17 בעמ' 24 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[39] ראו ש' 23-25 בעמ' 29 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[40] ראו ש' 40-42 בעמ' 4 במוצג מא/43.

[41] ע"פ 6359/99 מדינת ישראל נ' קורמן, פ"ד נד(4) 653, 661 (2000); ע"פ 2132/04 קייס נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו-28.5.2007); ע"פ 10852/04 ניג'ם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו-12.2.2009); ע"פ 4205/14 נחום בן יצחק נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו - 29.5.16).

[42] ראו מוצגים מא/8, מא/22, מא/30.

[43] ראו מוצג מא/29.

[44] ראו ש' 1-6 בעמ' 3 במוצג מא/38.

[45] ראו ש' 23-33 בעמ' 29 וכן ש' 1-2 בעמ' 30 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[46] ראו ש' 1-3 בעמ' 20 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[47] ראו ש' 15-32 בעמ' 20 וכן, ש' 1-14 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[48] ראו ש' 1-3 בעמ' 32 לפרוטוקול הדין מיום 1.7.18.

[49] ראו תפ(ת"א) 58550-05-15 מדינת ישראל נ' שמאי סעדייב, (פורסם בנבו- 18.6.2018).

[50] ראו ע"פ 1632/95 עוזי אזולאי משולם ו-11 אח' נ' מדינת ישראל, פד מט(5), 534 (1996).